

شماره: ۳۵۹/۵۳۱۳۵

تاریخ: ۱۳۸۸/۱۰/۲۰

پوست:

پیوسته

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
رئیس

۳۷۰۵۵ / ۱۱ / ۸۸
۱۰ / ۲۱ / ۸۸

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجراء اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر
که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ
۱۳۸۸/۱۰/۱۶ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

**لایحه موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین
دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر**

ماده واحده- موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر مشتمل بر یک مقدمه و بیست ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین
دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر**

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و حکومت دولت قطر که از این پس «طرفها» نامیده می‌شوند، نظر به علاقه متقابل به تحکیم روابط دوجانبه و برقراری همکاری مؤثر در زمینه انتقال محکومین بر پایه اصول حاکمیت ملی و عدم دخالت در امور داخلی طرف دیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

در اجراء مفاد این موافقتنامه، عبارتها و اصطلاحات زیر دارای همان معانی خواهد بود که در برابر آنها ذکر شده است مگر این که سیاق متن به گونه دیگری اقتضاء نماید.

۱- «کشور صادرکننده حکم» به کشوری اطلاق می‌شود که حکم به مجازات حبس یا دیگر مجازاتهای سالب آزادی راجع به شخصی که ممکن است منتقل شود یا منتقل شده است، از دادگاههای آن صادر شده باشد.

۲- «کشور اجراءکننده حکم» به کشوری اطلاق می‌شود که حکم به مجازات حبس و یا سالب آزادی را که درباره فرد دارای تابعیت او صادر شده در قلمرو خود اجراء می‌کند.

۳- «محکوم» به شخصی اطلاق می‌شود که توسط دادگاههای یکی از طرفها به علت ارتکاب جرم، به مجازات حبس یا سالب آزادی محکوم شده باشد.

۴- «اقارب شخص محکوم» به مفهومی است که در قانون دولت متبوع محکوم تعریف شده است.

۵- «مراجع صلاحیتدار طرفها» به دستگاههایی اطلاق می‌شود که طبق قوانین داخلی آنها در امر انتقال محکومین به هر نحو دخالت دارند.

ماده ۲- دامنه شمول موافقتنامه

هر یک از طرفها طبق مفاد این موافقتنامه اشخاصی را که در قلمرو کشور صادرکننده حکم به حبس محکوم شده‌اند به منظور تحمل بقیه مجازات به کشور اجراءکننده حکم منتقل خواهد کرد.

ماده ۳- شرایط انتقال محکومین

۱- محکوم تحت شرایط زیر می‌تواند منتقل شود:

الف- محکوم دارای تابعیت کشور اجراءکننده حکم باشد.

ب- حکم صادره طبق قانون کشور صادرکننده حکم، قطعی و لازم الاجراء باشد.

پ- باقیمانده مجازات موضوع حکم صادره بیش از شش ماه باشد.

ت- محکوم، به انتقال خود کتباً رضایت داده یا با در نظر گرفتن وضعیت جسمانی یا روانی او، اقارب یا نماینده قانونی وی یا یکی از طرفها، انتقال او را درخواست کند.

ث- محکوم جریمه‌ها و خسارتهایی را که در حکم تعیین گردیده است، پرداخت کرده باشد.

ج- طرفهای صادرکننده و اجراءکننده حکم، با انتقال شخص محکوم موافقت نمایند.

۲- در موارد استثنائی طرفها می توانند درباره انتقال اشخاص محکومی که باقیمانده مدت مجازات آنان کمتر از شش ماه می باشد، توافق نمایند.

ماده ۴- رد درخواست

درخواست انتقال در موارد زیر رد می شود:

- ۱- در صورتی که به اعتقاد هر یک از طرفها، انتقال محکوم، حاکمیت، امنیت یا نظم عمومی آن را به خطر بیندازد یا مخالف قانون اساسی باشد.
 - ۲- در صورتی که کشور صادر کننده حکم بر این باور باشد که انتقال محکوم بهانه ای خواهد بود برای محاکمه جرایم سیاسی که کشور اجراء کننده حکم در گذشته وی را به ارتکاب آن متهم کرده است.
 - ۳- در صورتی که کشور صادر کننده حکم بر این باور باشد که محکوم در معرض شکنجه قرار خواهد گرفت.
 - ۴- در صورتی که محکوم مجازاتهای مالی را اجراء نکرده باشد.
- ماده ۵- اطلاعات راجع به اجراء
- ۱- کشور اجراء کننده حکم در مورد اجراء حکم اطلاعات زیر را برای کشور صادر کننده حکم فراهم خواهد نمود:
 - الف- در صورتی که محکوم پیش از اتمام مجازات در قلمرو کشور اجراء کننده حکم، متواری شود.
 - ب- در صورتی که کشور صادر کننده حکم گزارش خاصی را در مورد وضعیت محکوم درخواست کند.
 - ۲- کشور صادر کننده حکم اقدامات به عمل آمده یا تصمیمات اتخاذ شده توسط خود و یا کشور اجراء کننده حکم را در مورد تقاضای انتقال، کتباً به محکوم اعلام خواهد کرد.

ماده ۶- مبادله اطلاعات

طرفها به طور سالیانه یا بنا به درخواست، اطلاعات راجع به محکومینی که اتباع یکدیگر هستند را مبادله خواهند کرد.

ماده ۷- درخواست انتقال

در صورت درخواست انتقال، کشور صادرکننده حکم، اسناد و اطلاعات زیر را برای کشور اجراءکننده حکم ارسال خواهد نمود، مگر آنکه طرفها به نحو دیگری توافق کنند:

۱- مشخصات محکوم از جمله نام، نام خانوادگی، نام پدر، محل و تاریخ تولد.

۲- اسناد تابعیت محکوم در صورت وجود.

۳- متون قانونی مستند صدور حکم محکومیت.

۴- درخواست محکوم یا نماینده قانونی یا اقارب او به انتقال طبق جزء (ت) بند

(۱) ماده (۳).

۵- رونوشت حکم محکومیت و تصمیم مراجع صلاحیتدار درباره اعتبار قانونی آن.

۶- گواهی کشور صادرکننده حکم مبنی بر میزان محکومیت تحمل شده، مدت

بازداشت قبل از محاکمه و نیز مدت باقیمانده مجازات.

۷- گواهی پزشکی راجع به وضعیت جسمانی و روانی محکوم.

ماده ۸ - ارائه اسناد

کشور اجراءکننده حکم در صورت درخواست کشور صادرکننده حکم، اسناد زیر

را ارائه خواهد نمود:

۱- سند یا گواهی دال بر این که محکوم، تابعیت کشور اجراءکننده حکم را دارا است.

۲- نسخه ای از قانون کشور اجراءکننده حکم که به موجب آن فعل یا ترک فعل

منتهی به محکومیت را در کشور اجراءکننده حکم، جرم شناخته است.

ماده ۹- بررسی رضایت به انتقال

۱- کشور صادرکننده حکم کسب اطمینان خواهد کرد که رضایت مذکور در جزء (ت) بند (۱) ماده (۳) این موافقتنامه به طور داوطلبانه با آزادی و آگاهی کامل از پیامدهای آن اعلام شده باشد.

۲- کشور اجراءکننده حکم حق دارد رضایت شخص محکوم و تحقق شرایط آن را که توسط کشور صادرکننده حکم اعلام شده از طریق مقامات کنسولی یا مجاری رسمی مورد توافق دیگر احراز کند.

ماده ۱۰- زمان، مکان و چگونگی انتقال

طرفها در اسرع وقت، محل، تاریخ و شرایط انتقال محکوم را با توافق یکدیگر تعیین خواهند کرد.

ماده ۱۱- هزینه های انتقال

کلیه هزینه های مربوط به انتقال شخص محکوم از زمانی که تحویل کشور اجراءکننده حکم می شود، به عهده کشور اجراءکننده حکم خواهد بود.

ماده ۱۲- ترتیبات اجراء حکم پس از انتقال

۱- کشور اجراءکننده حکم موظف است اجراء حکم محکومیت را بلافاصله به دستور مرجع صلاحیتدار خود ادامه دهد.

۲- کشور اجراءکننده حکم در صورت درخواست پیش از انتقال محکوم، طرف صادر کننده حکم را از اقداماتی که به عمل خواهد آورد مطلع خواهد کرد.

۳- اجراء حکم محکومیت تابع قوانین کشور اجراءکننده حکم خواهد بود و فقط آن کشور صلاحیت اتخاذ تمام تصمیم های مناسب در مورد محکوم را دارا خواهد بود.

۴- چنانچه محکومیت از نظر ماهیت با قانون کشور اجراءکننده حکم مغایر باشد یا در صورتی که قانون کشور اجراءکننده حکم تعدیل را ایجاب کند آن طرف می تواند از طریق مرجع صلاحیتدار خود محکومیت را با مجازات یا اقداماتی که طبق قوانین وی برای همان جرم مقرر گردیده است، تطبیق دهد.

۵- در صورت تبدیل محکومیت، کشور اجراءکننده حکم، آئین دادرسی خود را اعمال خواهد کرد و در هنگام تبدیل محکومیت مکلف است:

الف- به احراز جرم و انتساب آن به نحوی که در رأی صادره صراحتاً یا تلویحاً درج شده است، ملتزم باشد.

ب- مجازاتی را که مستلزم محرومیت از آزادی است به مجازات مالی تبدیل نکند.

پ- کل دوره مجازات سلب آزادی را که محکوم تحمل کرده است، کسر کند.

ت- مجازات صادره علیه محکوم را تشدید نکند یا مجازات کمتری که قانون

کشور اجراءکننده حکم برای جرم یا جرایم ارتكابی مقرر نموده، تعیین نکند.

۶- در صورت تبدیل بعد از انتقال شخص محکوم، کشور اجراءکننده حکم باید

محکوم را در بازداشت نگه دارد یا در غیر این صورت اطمینان حاصل کند که محکوم تا

زمان رسیدگی به تبدیل مجازات در قلمرو آن طرف حضور خواهد داشت.

ماده ۱۳- عفو، بخشودگی و تخفیف

۱- کشور صادرکننده حکم می تواند محکومیت را طبق قوانین داخلی خود مورد

عفو، بخشودگی و تخفیف قرار دهد.

۲- عفو یا بخشودگی یا تخفیف مجازات از سوی کشور اجراءکننده حکم در

صورتی اعمال خواهد شد که موافقت کشور صادر کننده حکم اخذ شده باشد.

ماده ۱۴- تجدید نظر

فقط کشور صادرکننده حکم حق تجدیدنظر نسبت به حکم محکومیت شخص

موضوع انتقال را دارد.

ماده ۱۵- عبور

هر یک از طرفها در صورت درخواست طرف دیگر در مورد عبور شخص

محکوم از قلمرو کشور ثالث به مقصد طرف دیگر براساس موافقت کشور ثالث،

مساعدت لازم را به عمل خواهد آورد.

ماده ۱۶- عطف به ماسبق شدن

مفاد این موافقتنامه نسبت به احکام صادره از دادگاههای هر یک از طرفها که قبل از اعتبار یافتن آن صادر شده نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۱۷- نحوه ارتباط

در اجراء مفاد این موافقتنامه مراجع صلاحیتدار طرفها از طریق مجاری دیپلماتیک با یکدیگر ارتباط برقرار می کنند.

ماده ۱۸- حل و فصل اختلافات

مراجع صلاحیتدار طرفها اختلافهای ناشی از تفسیر یا اجراء این موافقتنامه را با مذاکره مستقیم یا از طریق مجاری دیپلماتیک به طور دوستانه حل و فصل خواهند کرد.

ماده ۱۹- اصلاح موافقتنامه

هر یک از مفاد این موافقتنامه را می توان با توافق کتبی دو طرف و طبق تشریفات قانون اساسی جاری در دو کشور اصلاح نمود.

ماده ۲۰- مدت اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه از تاریخ تبادل اسناد تصویب طبق تشریفات قانونی جاری در دو طرف برای مدت پنج سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد و خود به خود برای دوره یا دوره های مشابه تمدید خواهد شد، مگر این که یکی از طرفها شش ماه قبل از خاتمه دوره مربوط، تمایل خود را به پایان دادن به آن، کتباً به اطلاع طرف دیگر برساند.

انقضای یا اختتام مدت اعتبار این موافقتنامه نسبت به درخواستهای انتقالی که در زمان اعتبار این موافقتنامه انجام گرفته است، تأثیری نخواهد داشت.

در تأیید موارد فوق، نمایندگان زیر به موجب اختیار اعطاء شده به آنها،

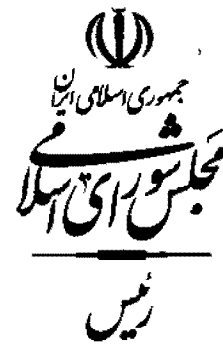
این موافقتنامه را امضاء نمودند.

شماره: ۳۵۹/۵۳۱۳۵

تاریخ: ۱۳۸۸/۱۰/۲۰

پوست:

بسته

این موافقتنامه در شهر دوحه در تاریخ ۱۳۸۷/۱/۲۱ هجری شمسی مطابق با ۲۰۰۸/۴/۹ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار می باشد.
در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک قرار خواهد گرفت.

از سوی
حکومت دولت قطر
دکتر علی بن فطیس المری
دادستان کل

از سوی
جمهوری اسلامی ایران
دکتر غلامحسین الهام
وزیر دادگستری

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ شانزدهم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

د
علی لاریجانی

۳۵۹/۸۴۱۴۵
۱۳۸۸/۱۰/۲۰

لازمه مواضعنامه انتقال مجرمان از حبس به دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر

**Agreement on the Transfer of Sentenced Persons
Between The Government of the Islamic Republic of Iran
And Government of the State of Qatar**

The Government of the Islamic Republic of Iran

And the Government of the State of Qatar

Hereinafter referred to as "The Parties"

In view of their mutual interests in strengthening mutual relations and establishing effective cooperation in transfer of sentenced persons, based on the principles of national sovereignty, non-intervention in domestic affairs of the other Party,

Have agreed as follows:

Article 1

Definitions

In order to implement the provisions of this agreement, the following words and expressions will have the meanings specified in front of each unless the context specifies otherwise:

1. Sentencing State: The State, whose courts have imposed a sentence of imprisonment or other freedom-depriving punishment on the person who may be, or has been, transferred.
2. Enforcing State: The State that executes on its territory the judgment of imprisonment or freedom-depriving punishment issued against a person of its nationality.
3. Sentenced Person: A person who has been sentenced by the courts of one of the Parties to imprisonment or deprivation of liberty for a commitment of a crime.

دفتر هیئت دولت

4. Relatives of the Sentenced Person or his legal representative: They are defined according to the laws of the State of which the sentenced person is a national.
5. Competent Authorities of the Parties: Bodies that according to their national laws are involved in any way in the transfer of the sentenced person.

Article 2

Scope of Agreement

According to this agreement, either Parties shall transfer to Enforcing state the individuals who have been sentenced to imprisonment within the territory of the Sentencing State in order to serve the remaining period of their punishment.

Article 3

Conditions for Transfer

1. The Sentenced Persons may be transferred after fulfillment of following conditions:
 - A. The person to be a national of the Enforcing State;
 - B. The judgment is final and definitive according to the laws prevailing in the Sentencing State.
 - C. If the remaining period of punishment concerning the judgment is more than 6 months,
 - D. If the transfer is consented to in writing by the sentenced person, or it is requested by his relatives or legal representatives or by one of the Parties in view of his physical or mental condition;
 - E. The sentenced person has paid the fines and compensations, which the sentence included;

دفتر هیئت دولت

F. Agreement of both; the Sentencing and Enforcing States agree with the transfer.

2. In some exceptional cases, the Parties may agree to transfer the sentenced persons, if the remaining period of the punishment does not exceed 6 months.

Article 4

Refusal of Transfer

The request for transfer of sentenced persons is rejected in the following cases:

1. If either Party thought that the transfer would endanger its sovereignty, security, public order or violates the constitution.
2. If Sentencing State had reasons to believe that the transfer of the sentenced person would be used as an excuse to be tried for political crimes which he had been formerly charged with by the Enforcing State.
3. If the Sentencing State had reasons to believe that the sentenced person would be in danger of being tortured.
4. If he did not implement the financial penalties.

Article 5

Information on Enforcement

1. The Enforcing State must provide information to the Sentencing State concerning the enforcement of the sentence in the following cases:
 - a. If the sentenced person has escaped from custody before completion of the enforcement of the sentence in the territory of the Enforcing State;

دفتر هیئت دولت

- b. If the Sentencing State requests a special report on the status of the sentenced person.
2. The Sentencing State must inform the sentenced person in writing of actions done by itself or Enforcing State under this Agreement as well as the decisions made by either Party concerning the request for transfer.

Article 6

Exchange of Information

The Parties shall exchange, annually or when requested, the information on the sentenced persons who are nationals of each other.

Article 7

Request for Transfer

In case a transfer is requested, the Sentencing State must forward the following documents and information to the Enforcing State, unless otherwise agreed between the two Parties:

1. The particulars of the sentenced person including his name, surname, father's name, date and place of birth;
2. The documents of the nationality of the sentenced person, if any;
3. The text of the legal documents upon which the sentence judgment is based;
4. The request for transfer made by the sentenced person, his legal representative or his relatives according to sub-clause D of clause 1 of Article 3 of this agreement.
5. A copy of the judgment issued and the decision of the competent authorities on its enforcement;

دفتر هیئت دولت

6. Certification of Sentencing State on the period of imprisonment served, the detention period before trial and the remaining period of punishment;
7. Medical certificate on the physical and mental status of the sentenced person.

Article 8

Presentation of Documents

The Enforcing State must provide the following documents on demand of the Sentencing State:

1. A document or certificate proving that the sentenced person is a national of the Enforcing State;
2. A copy of the law of the Enforcing State which provide that the acts or behaviors of which the sentence has been issued constitute a crime according to the law of the Enforcing State.

Article 9

Examination of Consent to Transfer

1. The sentencing State must ensure that the consent referred to in Article 3, clause 1, sub-clause D of this Agreement, has been declared freely, voluntarily and with full knowledge of consequences thereof.
2. The Enforcing State has the right to make sure, through the Consulate or other agreed upon official channels, with the Sentencing State, of the sentenced person's consent to be transferred and the satisfaction of conditions announced by the Sentencing State.

Article 10

Time, Place and Manner of Transfer

The Parties shall agree on the place, date and method of transfer of the sentenced person at the earliest convenience.

دفتر هیئت دولت

Article 11

Transfer Expenses

All expenses related to the transfer of the sentenced person, as of the date he is delivered to the Enforcing State, shall be borne by the Enforcing State.

Article 12

Procedures for Enforcing Judgment after Transfer

1. The Enforcing State is committed to enforcing the sentence immediately by its competent authorities.
2. The Enforcing State, if requested, shall inform the Sentencing State before the transfer of the sentenced person as to which of the procedures it will follow.
3. The enforcement of the sentenced shall be subject to the laws of the Enforcing State and only that State is competent to make all proper decisions about the sentenced person.
4. In cases where the sentence made is by its nature incompatible with the law of the Enforcing State, or its law amendment, that State may, through its competent authority, adapt the punishment or measure prescribed by its own law for a similar offence.
5. In case of replacement of sentence, the Enforcing State shall apply its own procedures, and is bound by the following:
 - a. The findings as to the facts insofar as they appear explicitly or implicitly from the judgment;
 - b. Not to replace a punishment involving deprivation of liberty to a pecuniary punishment;
 - c. To deduct the full period of deprivation of liberty served by the sentenced person;

دفتر هیئت دولت

- d. Not to aggravate the punishment imposed against the sentenced person. Also, not to impose a lesser sentence decided by the laws of the Enforcing State on the committed crime(s).
6. If the replacement procedure takes place after the transfer of the sentenced person, the Enforcing State shall keep that person in custody or otherwise ensure his presence in the Enforcing State pending the outcome of the procedures.

Article 13

Pardon, Amnesty and commutation

1. It is possible for the Sentencing State to grant amnesty, pardon or commutation of sentence in accordance with its national laws.
2. Upon the issue of an amnesty, pardon or commutation sentence in the Enforcing State, it is not to be carried out before acquiring the consent of the Sentencing State.

Article 14

Review of Judgment

Only the Sentencing State is entitled to review the judgment made for the person who is the subject of the transfer.

Article 15

Transit

Either of the Parties, upon the request of the other Party, may assist in transfer a sentenced person through a third State to the other Party if the third State has agreed to this.

دفتر هیئت دولت

Article 16

Retroactivity

Provisions of this Agreement may also be applicable to the judgment issued by the courts of either Party prior to its entry of this Agreement into force.

Article 17

Means of Communication

To exercise this Agreement, the competent authorities of the Parties hereto, shall coordinate with each other through diplomatic channels.

Article 18

Settlement of Disputes

If any dispute arises between the Parties regarding interpretation or implementation of this Agreement, it shall be settled friendly by the competent authorities of the Parties through direct dialogue or via diplomatic channels.

Article 19

Amendment

Any provision in this Agreement may be amended upon the written consent of both Parties in accordance with the constitutional procedures in force in both States.

Article 20

Validity of the Agreement

This Agreement shall enter into force starting from the date of exchange of certified documents according to the acting legal procedures in both Parties for a period of five years and is to be automatically renewed for other similar

دفتر هیئت دولت

period or periods unless either of the Parties inform the other in writing of its intent to terminate it at least six months before its date of expiry.

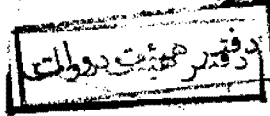
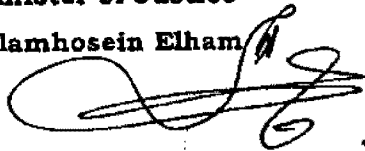
The termination or expiry of this Agreement shall not affect the transfer requests made during the validity period of this Agreement.

Baring witness to what preceded, the following two commissions signed this Agreement in accordance with the authorization of their respected governments.

This Agreement was drawn up and signed in city of Doha on 21/01/1387 Hijra Shamsi, coinciding to 09/04/2008 AD in two original copies; Persian ,Arabic and English, all three enjoying the same level of validity and authenticity. If there was any dispute, the English text prevails.

On behalf of
The Government of
The Islamic Republic of Iran
Minister of Justice
Gholamhosein Elham

On behalf of
The Government of
The State of Qatar
Dr. Ali Bin Fetals Al Marri
Attorney General

دفتر حقوق دولتی

اتفاقية لنقل المحكوم عليهم

بين

حكومة الجمهورية الإسلامية الإيرانية و حكومة دولة قطر

إن حكومة الجمهورية الإسلامية الإيرانية و حكومة دولة قطر،
والمشار إليهما فيما بعد بـ "الطرفان"،
رغبة منهما في تطوير التعاون الفعال في مجال نقل المحكوم عليهم،
وبناء على احترام مبادئ السيادة الوطنية وعدم التدخل في الشؤون الداخلية للطرف
الأخر،
قد اتفقا على ما يلي:

مادة (١)

تعريف

- لأغراض تطبيق أحكام هذه الاتفاقية، تكون للكلمات والعبارات التالية، المعاني
الموضحة قرين كل منهما ما لم يقتض سياق النص معنى آخر:
- ١- دولة الإدانة: الدولة التي قامت محاكمها بإصدار حكم بالسجن أو بعقوبة مقيدة للحرية على
شخص يمكن نقله أو تم نقله.
 - ٢- دولة التنفيذ: الدولة التي سوف يُنفذ حكم السجن أو أي عقوبة مقيدة للحرية على أراضيها
والصادر بشأن شخص من مواطنيها.
 - ٣- المحكوم عليه: الشخص الذي حكم عليه من قبل محاكم أحد الطرفين بالسجن
أو بعقوبة مقيدة للحرية بسبب ارتكابه جرمًا ما.
 - ٤- أقرباء المحكوم عليه أو ممثله القانوني: يعرفون بموجب قوانين الدولة التي يكون المحكوم عليه
من مواطنيها.
 - ٥- السلطات المختصة لدى الطرفين: هي الأجهزة التي تختص بأي شكل من الأشكال بنقل
الأشخاص المحكوم عليهم بموجب القوانين الوطنية.

دفتر هیئت دولت

مادة (٢)

نطاق الاتفاقية

استناداً إلى هذه الاتفاقية، يقوم أي من الطرفين بنقل المحكوم عليهم على أراضيها إلى دولة التنفيذ من أجل قضاء باقي فترة العقوبة.

مادة (٣)

شروط النقل

- ١- يمكن نقل المحكوم عليه بعد استيفاء الشروط الآتية:
 - أ- أن يكون المحكوم عليه من مواطني دولة التنفيذ.
 - ب- أن يكون الحكم نهائياً وباتاً بموجب قوانين دولة الإدانة.
 - ج- إذا كانت الفترة المتبقية من العقوبة بموجب الحكم تزيد على ستة أشهر.
 - د- إذا وافق المحكوم عليه كتابة على نقله، أو في حالة طلب أقربائه ذلك أو بطلب من ممثله القانوني أو أحد الطرفين في ضوء حالة المحكوم عليه الصحية والعقلية.
 - هـ- موافقة الطرفين على نقله.
 - و- أن يكون المحكوم عليه قد دفع الغرامات والتعويضات التي تضمنتها الحكم الصادر ضده.
- ٢- في بعض القضايا الاستثنائية، يمكن أن يثق الطرفان على نقل المحكوم عليهم إذا كانت فترة العقوبة لا تزيد على ستة أشهر.

مادة (٤)

حالات رفض الطلب

- لا يجوز نقل المحكوم عليه في الحالات التالية:
- ١- إذا رأى أحد الطرفين أن من شأن النقل المساس بسيادته أو أمنه أو نظامه العام، أو مخالفة الدستور.
 - ٢- إذا توافر لدى دولة الإدانة ما يحملها على الاعتقاد بأن نقل المحكوم عليه سوف يستخدم ذريعة لمحاكمته عن جرائم سياسية سبق وأن أتمته بها دولة التنفيذ.
 - ٣- إذا ما توافرت لدى دولة الإدانة ما يحملها على الاعتقاد بتعرض المحكوم عليه لخطر التعذيب.
 - ٤- إذا لم يستكمل تنفيذ العقوبات المالية.

دفتر هيئـة دولـة

مادة (٥)

معلومات حول تنفيذ الحكم

- ١- يجب أن تحظر دولة التنفيذ دولة الإدانة بالحالات التالية وتقدم بشأنها المعلومات الكافية على النحو التالي:
- أ- إذا هرب المحكوم عليه قبل الانتهاء من تنفيذ حكمه على أراضي دولة التنفيذ.
- ب- إذا طلبت دولة الإدانة تقريراً خاصاً عن وضع المحكوم عليه.
- ٢- يجب أن تقوم دولة الإدانة بإبلاغ المحكوم عليه كتابة بالخطوات التي اتخذتها، أو التي اتخذتها دولة التنفيذ، بموجب هذه الاتفاقية، بالإضافة إلى القرارات المتخذة من قبل أي من الطرفين بشأن طلب النقل.

مادة (٦)

تبادل المعلومات

يقوم الطرفان بتبادل المعلومات بشأن الأشخاص المحكوم عليهم الذين يكونون من جنسية الطرف الآخر، سنوياً أو عند الطلب.

مادة (٧)

طلب النقل

- في حالة طلب النقل، يجب أن تقوم دولة الإدانة بتقديم الوثائق والمعلومات التالية إلى دولة التنفيذ، إلا إذا اتفق الطرفان على خلاف ذلك:
- ١- بيانات المحكوم عليه وبخاصة اسمه ولقبه واسم والده وتاريخ ومحل الولادة.
- ٢- وثائق الجنسية للمحكوم عليه إن وجدت.
- ٣- نصوص الوثائق القانونية التي صدر على أساسها الحكم.
- ٤- طلب النقل المقدم من قبل المحكوم عليه، أو ممثله القانوني أو أقاربه استناداً إلى الفقرة (د) من البند (١) من المادة (٣) من هذه الاتفاقية.
- ٥- صورة من الحكم الصادر بالعقوبة وقرار السلطات المختصة بشأن تنفيذه.

دفتر هيئت دولت

- ٦- تصديق دولة الإدانة على فترة السجن التي قضاها المحكوم عليه، والفترة التي كان فيها رهن الحبس الاحتياطي والتي سبقت المحاكمة وباقي فترة العقوبة.
- ٧- شهادة طبية رسمية بالحالة الصحية والعقلية للمحكوم عليه.

مادة (٨)

تقديم الوثائق

يجب أن تقوم دولة التنفيذ بتقديم الوثائق الآتية بناء على طلب دولة الإدانة:

- ١- وثيقة أو شهادة تثبت أن المحكوم عليه من مواطني دولة التنفيذ.
- ٢- صورة من قانون دولة التنفيذ والذي يوضح بأن الأفعال والتصرفات التي صدر بناءً عليها الحكم تشكل جريمة استناداً إلى قانون دولة التنفيذ.

مادة (٩)

التحقق من الموافقة على النقل

- ١- يجب أن تضمن دولة الإدانة بأن الموافقة المشار إليها في الفقرة (د) من البند (١) من المادة (٣) من هذه الاتفاقية قد قدمت طواعيةً وبحرية وإدراك تامين للعواقب المترتبة عليها.
- ٢- لدولة التنفيذ الحق في التأكد، من خلال القنصلية أو القنوات الرسمية الأخرى المتفق عليها، مع دولة الإدانة، من موافقة المحكوم عليه على نقله واستيفاء الشروط التي أعلنت من دولة الإدانة.

مادة (١٠)

مكان ووقت وطريقة النقل

يتفق الطرفان على مكان وتاريخ وطريقة نقل المحكوم في أقرب وقت مناسب.

مادة (١١)

مصاريف النقل

تتحمل دولة التنفيذ جميع المصاريف المتعلقة بنقل المحكوم عليه اعتباراً من تاريخ تسليمها له.

دفتر هيئت دولت

مادة (١٢)

إجراءات تنفيذ الحكم بعد التسليم

- ١- تلتزم دولة التنفيذ بالاستمرار في تنفيذ الحكم مباشرة وتلتزم سلطاتها المختصة بذلك.
- ٢- تقوم دولة التنفيذ بإعلام دولة الإدانة بشأن الإجراءات التي يتم اتخاذها قبل نقل المحكوم عليه إذا طلب منها ذلك.
- ٣- يخضع تنفيذ الحكم لقوانين دولة التنفيذ، ونحصر باتخاذ جميع القرارات التي تراها مناسبة بحق المحكوم عليه.
- ٤- إذا كان الحكم غير ملائم من حيث طبيعته مع قانون دولة التنفيذ أو إذا تطلب قانونها التعديل، عندئذ يجوز لدولة التنفيذ، من خلال سلطاتها المختصة اتخاذ العقوبة أو الإجراء المناسب المنصوص عليه في قوانينها للجرائم المماثلة.
- ٥- في حالة تعديل الحكم، تقوم دولة التنفيذ بتطبيق إجراءاتها، وعند ذلك تكون ملزمة بالآتي:
 - أ- الاستنتاجات التي تم التوصل إليها بموجب الحقائق كما هو منصوص عليها صراحة أو ضمناً في الحكم.
 - ب- عدم تعديل عقوبة تتضمن الحرمان من الحرية إلى عقوبة مالية.
 - ج- أن تُحسب فترة الحرمان من الحرية التي قضاها المحكوم عليه كاملة.
 - د- عدم تشديد العقوبة المفروضة على المحكوم عليه بالإضافة إلى عدم فرض عقوبة أقل تقررها قوانين دولة التنفيذ للجريمة أو الجرائم المرتكبة.
- ٦- إذا تمت عملية التعديل بعد نقل المحكوم عليه، تقوم دولة التنفيذ بإبقائه محتجزاً أو ضمان بقائه في دولة التنفيذ بانتظار نتيجة الإجراءات.

مادة (١٣)

الرحمة والعفو والتخفيف

- ١- يجوز لدولة الإدانة أن تمنح العفو أو الرحمة أو تخفيف الحكم بموجب قوانينها الوطنية.
- ٢- عند صدور قرار عفو أو رحمة أو تخفيف للحكم في دولة التنفيذ فلا يتم تنفيذه بحق المحكوم عليه إلا بعد أخذ موافقة دولة الإدانة.

مادة (١٤)

مراجعة الحكم

يجوز لدولة الإدانة وحدها مراجعة الحكم الصادر بحق المحكوم عليه الذي يتم نقله.

دفتر هيئمت دولت

مادة (١٥)

النقل

يجوز لأي من الطرفين ، بناء على طلب الطرف الآخر، المساعدة في نقل المحكوم عليه عبر أراضي دولة ثالثة إلى أراضي الدولة الثانية إذا وافقت الدولة الثالثة على ذلك.

مادة (١٦)

الأثر الرجعي

يجوز أن تسري أحكام هذه الاتفاقية على الأحكام الصادرة من محاكم الطرفين قبل دخول هذه الاتفاقية حيز النفاذ.

مادة (١٧)

طريقة الاتصال

من أجل تطبيق هذه الاتفاقية، تقوم السلطات المختصة للطرفين بالتنسيق فيما بينهما عبر القنوات الدبلوماسية.

مادة (١٨)

تسوية الخلافات

إذا نشأ أي خلاف بين الطرفين حول تفسير أو تنفيذ هذه الاتفاقية، تتم تسويته ردياً بواسطة السلطات المختصة للطرفين ومن خلال الحوار المباشر أو القنوات الدبلوماسية.

مادة (١٩)

التعديل

يجوز تعديل أي نص من نصوص هذه الاتفاقية باتفاق الطرفين كتابة وذلك وفقاً للإجراءات الدستورية المعمول بها في كلا البلدين.

دفتر هيئت دولت

مادة (٢٠)

نفاذ الاتفاقية

تدخل هذه الاتفاقية حيز النفاذ اعتباراً من تاريخ تبادل وثائق التصديق عليها وفقاً للإجراءات القانونية المعمول بها لدى كل من الطرفين وتظل سارية المفعول لمدة خمس سنوات وتجدد تلقائياً لمدة أو لمدد أخرى مماثلة ما لم يخطر أي من الطرفين الطرف الآخر كتابة بوعيته في إتمامها قبل فترة ستة أشهر على الأقل من تاريخ انتهائها.

ولن يؤثر إنهاء أو انتهاء هذه الاتفاقية على طلبات النقل التي قُدمت خلال فترة سريان هذه الاتفاقية.

وإشهاداً على ما تقدم قام المفوضان أدناه بالتوقيع على هذه الاتفاقية، بموجب السلطة المخولة لهما.

حررت هذه الاتفاقية ووقعت في مدينة الدوحة بتاريخ ١٣٨٧/١/٢١ هجرية شمسية الموافق ٢٠٠٨/٤/٩ ميلادية من نسختين أصليتين وبكل من اللغة الفارسية والعربية والإنجليزية ولكل منها ذات الحجية وعند الاختلاف في التفسير يرجح النص المحرر باللغة الإنجليزية.

عن

حكومة دولة قطر

د. علي بن فطيس المري

النائب العام

عن

حكومة الجمهورية الإسلامية الإيرانية

د. غلامحسين الهام

وزير العدل

دفتر هیئت دولت